

תשבית מלך ברית אללה מעל מונחך על כל קרבנו פקריב מלך. וכי למה מלך? אלא משומ שהוא ממלך ומברשם מרירא הנמר לחת לו טעם, ואם לא היה ממש [משום] מלך, לא יכול הקulos לסביר את הנמר. זהו שכתוב (ישעה כ) כי באשר משפטיך לארץ צדק למדור ישבי תבל. וכתווב (תהלים פט) צדק ומשפט מכוון בסאך.

ומלך היה ברית שהעולם עוזר בו, שכתוב ירמיה לו אמר לא בריתי יומם ולילה חקות שמים ואرض לא שמותי. ولكن נקרה ברית אללה, ונקרה ים הפלח,

והם נקרה על שמנו.

רבי חייא אמר, כתוב (תהלים יא) כי צדיק ה' צדקות אהב, זה המהלך בים [נכיס], וכי שפנירדים גורם לעצמו מיתה, שכן כתוב לא תשבית מלך, שהרי זה לא הוולך בלי זה.

אמר רבי אחא, ים אחד הוא, ונקרה ימים. אלא יש מקום בים שהוא ימים אוללים, ויש מקום שבו מים מתוקים, ויש מקום בו מים מלרים, וכן קוראים ימים, ועל זה לחוף ימים. אמר רבי אחא, כל שבט ושבט וכל אחד ואחד קשור אחד מאותם קשרים תשקבחים בגונו.

רבי אחא היה יושב לילה אחד, וksam לעסוק בתורה. עד שהיה יושב, בא רבי יוסי והכה בפתח. אמר, בתבה השרים מצויים הכספיים.

ישבו ועבדו בתורה. בין כך קם בין המארח וישב לפניויהם. אמר להם, מה שכתוב (יחושע ט) ומה יתעם את אבי ואת אמי וגוי, וכתווב נתפס ליאוות אמרת מה רצחה מהם? אמר רבי אחא, יפה שאלת, אבל אם שמעת דבר -

מנתח על כל קרבנו פקריב מלך, וכי אמא לאטא עטמא, וαι לאו הו (בנין) מלחה, לא יכול עלמא למסבל מרירא. הדא הוא דכתיב, (ישעה כ) כי באשר משפטיך לארץ צדק למדור יושבי תבל. ובתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט יוכן בסטא.

ומלך והוא ברית דעלמא קיימת ביה. דכתיב, (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים ואראין לא שמותי. בגין כך, אקרי ברית אללה, ואקרי ים הפלח, וינפא אקרי על שמייה.

רבי חייא אמר, כתיב, (תהלים יא) כי צדיק ה' צדקות אהב, דא מלחה בימה (במי). ומן דפריש לוז, גרים לגרמיה מיתה. בגין כך כתיב, לא תשבית מלך, דהא דא בלא דא לא איזלא.

אמר רבי אחא, ים חד הוא, ואקרי (שמות מה) ימים. אלא אחר אית בימא דאייה מיין צליין, ואחר דאית בה מיין מתיקן, ואחר דאית בה מיין מריקן, בגין כך ימים קריין, רעל דא לחוף ימים. אמר רבי אחא, כל שבט ושבט וכל אחד ושבעה, וכל חד וחד קשרא חד, מאינו קשין דמתהברן בגופה.

רבי אחא היה יתיב ליליא חד וksam למלאי באורייתא. עד דהוה יתיב, אתה רבי יוסי, ובטע אפתחא. אמר, סיפטא בטופסרא קפטלאי שכיחי.

יתבו ולו יאו באורייתא. אדרכי קם בריה דאושפיזא יתייב קמייהו, אמר לוז מיין דכתיב, (יחושע כ) והחיתם את אבי ואת אמי וגוי, וכתווב נתפס לי אוות אמרת מה אמי וגוי. ובתיב נתפס לי אוות אמרת מה קא בעאת מניהו. אמר רבי אחא יאות